

Woensdag 20 december 1916 – ochtendeditie

Londen 19 december. Officieel avondbericht: De vijand schoot bezuiden Ieper een floddermijn af zonder aan onze loopgraven nadeel toe te brengen.

De wegvoering van Belgen.

Londen, 19 december. Reuter's Agentschap deelt mede, dat de Anti-slavery Society een krachtig beroep heeft gedaan op de regeringen van de Verenigde Staten, Denemarken, Noorwegen, Spanje, Zweden en Nederland, waarin diepe en toenemende bekommerning wordt uitgesproken, ter zake van de maatregelen, die de laatste tijd door de Duitsers in België en Noord-Frankrijk zijn genomen, namelijk het met geweld wegvoeren uit die landen van een groot aantal burgers – zowel mannen als vrouwen – voor industriële doeleinden. De Anti-slavery society is ervan overtuigd, dat die daden een duidelijke schending vormen van de geest, indien niet van de letter, der plechtige internationale verdragverplichtingen betreffende het houden van slaven en de slavenhandel, en alle euvelen, die ermee verband houden uit te roeien.

Alle mogendheden, zowel de oorlogvoerende als de neutrale, hebben het Algemeene Verdrag van Brussel (1890) ondertekend, van welk verdrag het het erkende doel was, een einde te maken aan de misdaden en verwoestingen, door de slavenhandel veroorzaakt.

Naar de A. S. S. verneemt, verdedigt de Duitse regering haar optreden op de grond, dat de wegvoeringen in het belang zijn van de gedeporteerde bevolking. Elk stelsel van slavernij is in het verleden op die grondslag verdedigd. De enige reden, die met enig schijn van recht zou kunnen worden aangevoerd, zou zijn, dat hier sprake is van administratieve herendienst. Maar dat motief ter verontschuldiging

is nergens aangevoerd. Voorbeelden van te rechtvaardigen dwangarbeid mogen worden gevonden in verband met de een of andere “door God gezonden ramp”, zoals bv. zou kunnen worden gezegd tegen de Nederlanders, wanneer die worden opgeroepen om de dijken te herstellen, of tegen de Egyptenaren, wanneer die voorzieningen moeten treffen tegen overstromingen van de Nijl. Maar zelfs de Duitse regering zal niet kunnen beweren, dat de inval en de vernieling in België, als een “door God gezonden ramp” kunnen worden gedefinieerd. Het geval is nog te verwerpelijker, nu de van de gedeporteerden geveerde arbeid totaal tegen het belang ingaat van de gemeenschap, tot welke de arbeiders behoren, en die arbeid uitsluitend is ten voordele van de vijandelijke staat.

Havre, 19 december. Vandaag is er onder voorzitterschap van de koning te De Panne een ministerraad gehouden, waar alle ministers en ministers van staat aan deelnamen.

Uit bij de regering ingekomen mededelingen blijkt, dat arbeiders uit Vlaanderen, die onlangs zijn weggevoerd, te Gent zijn teruggekeerd, gekwetst door Franse granaten. Zij kwamen van Soissons, waar zij gedwongen waren in Duitse loopgraven te werken.

Marcora, de voorzitter van het Italiaanse parlement, heeft in zijn antwoord aan Schollaert op het beroep inzake het wegvoeren van de Belgische arbeiders gezegd:

Terwijl ik u, als vertegenwoordigers van de verscheurde natie, onze instemming betuig met uw protest bij de mensheid, brengen wij aan uw volk een groet en de vurige wensen van het Italiaanse volk, dat al de afschuwelijkheid maar ook al de schoonheid van uw martelaarschap voelt.

Parijs, 19 december. De Duitsers geven voor, dat ze ten aanzien van de deportaties van Belgische arbeiders enkel het oog hebben op de lediggangers. In waarheid hebben ze het echter op de bekwame werklieden gemunt en nemen ze hen met geweld, zelfs, wanneer ze werk hebben. Zo heeft de Belgische regering vernomen, dat te Lessines in de provincie Henegouwen, het land van de grote kolenmijnen, alle mijnwerkers, zelfs zij, die werk hadden, zijn weggevoerd, waarbij de attesten in de wind werden geslagen. In het hart van Henegouwen zijn in een fabriek van Boël te La Louvière alle arbeiders meegevoerd, omdat men behoefte had aan metaalbewerkers.

Woensdag 20 december 1916 – avondeditie

De wegvoering van Belgen naar Duitsland.

Bij de tweede kamer was heden een brief ingekomen van de president van de Belgische kamer van volksvertegenwoordigers en van de vicepresident van de Belgische senaat, gedagtekend Sainte Adresse (Le Havre), 7 december 1916, ten geleide van een document, getiteld: “Appel des ouvriers belges aux ouvriers du monde civilisé”, omtrent de wegvoering van Belgische arbeiders naar Duitsland.

Deze stukken werden ter griffie neergelegd, ter inzage van de leden.